

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Abonnement

45 fr. per jaar.
Een blad afzonderlijk 1⁵⁵ centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1⁵⁵ centimen per drukregel.
Reclamen, yomissen en andere artikels vooraf of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geldof aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 4 OCTOBER.

Mgr DECHAMPS Kardinaal-Aartsbisschop VAN MECHELEN.

Mr Victor-August-Isidor Dechamps, was den 15^e aartsbisschop van Mechelen, primaat van België, kardinaal-priester van den titel van den H. Bernardus-bij-Baden.

Vrijdag nog had de kardinaal zich met zijne gewone werkzaamheden bezig gehouden. Des morgens en 's avonds om zes ure was hij nog in de bureelen van het bisdom gekomen en had zelfs volgens men verzekert, nog eenige priesterlijke benoemingen geteekend.

Zaterdag morgen voelde hij zich eenigzins zwak en moest hij te bed blijven.

De morgen ging tamelijk goed voorbij. Om trent den middag, kwam een eerv. pater Redemptorist van Antwerpen, pater Goets, Z. Eminencie bezoeken en hem zijn zegen vragen. Terwijl zij samen spraken, liet de kardinaal eensklaps een grooten schreeuw en viel in het bed achter over.

Pater Goets beurde hem op en denkende dat het laatste oogenblik gekomen was, zegde hij: Eminencie, beveel uwe ziel aan God, ik geef u de absolutie. Nog een snik, en Mgr Dechamps was niet meer. De dood was schielijk geweest.

Het was toen 1 ure 20 m. De familie van den kardinaal en Mgr Goossens, bisschop van Namen, werden vicaris-generaal van het bisdom van Mechelen, werden onmiddellijk per telegraaf verwittigd en kwamen in den namiddag aan.

Ondertusschen had zich in de stad het bericht van het overlijden verspreid, doch er was nog niets stellig van bekend: eerst omtrent 3 uren werd de dood officieel aangekondigd.

Victor-August-Isidor Dechamps was geboren den 6 december 1810, te Melle-bij-Gent. Zijn vader Adriaan-Joseph Dechamps, bestuurd er een gesticht van middelbaar onderwijs.

Victor was de jongste der drie zonen van den heer Dechamps. De oudste, Adolf, geboren in 1807 die eene schitterende loopbaan beleefd heeft als afgewarigde, minister en gouverneur, is in 1875 gestorven. De tweede broeder, Joseph Dechamps, is in 1873 te Manage overleden.

De heer Dechamps bestuurdte zelf de eerste godsdienstige en wetenschappelijke opvoeding zijner zonen eerst te Melle en later in het kasteel van Scailmont nabij Manage, waar hij zich met zijne familie gevestigd had in 1821.

Victor legde van in het begin af eene groote voorliefde aan den dag voor de wijsgeerige en maatschappelijke studien.

In 1828 werden Adolf en Victor naar Brussel gezonden om er de rechten te studeren. Na de omwenteling van 1830 kondigden zij in de conservatieve dagbladen politieke artikels af, geteekend met hunne initialen en die belangrijk genoeg waren om de aandacht der mannen van 't congres gaande te maken. Reeds van dan af stelden zij zich aan als verdedigers der rechten en vrijheden van de kerk.

Victor Dechamps heeft zelf in zijne geschriften verhaald, hoe hij de plechtige intrede van Leopold I te Brussel, God hem het gedacht ingaf zich aan den priesterlijken staat toe te wijden.

In november 1832 trad hij in het seminarie van Doornik. Diaken gewijd door Mgr Delplanque, werd hij naar de katholieke universiteit te Mechelen gezonden, welke de bisschoppen daar geopend hadden (4 november 1834). Den 30 december werd hij in de metropolitane kerk tot de waardigheid van priester verheven door Mgr Sterckx en hij celebreeerde zijne eerste mis in de kapel van Leliendaal (thans kapel van het pensioonaat van den Bruel.)

Den 21 augusti 1835 ontving hij het kloosterkleed in het klooster van Sint-Truiden en den 13 juni 1836 sprak hij de plechtige belofte uit. Hij werd onmiddellijk door zijne oversten naar het studiehuus te Wittem (hollandsch Limburg) gezonden, als professor van de H. Schriftuur en de dogmatiek. Gedurende vijf jaren vervulde hij er het ambt van studieprefect.

Van in 1841 dagteekent zijne loopbaan van missionaris, tot dat hij door Z. H. Pius IX tot den bisschoppelijken zetel van Namen verheven werd. Een zijner bijzonderste bekeerungen was die van generaal Lamoriciere.

Het was ook pater Dechamps die in 1860 Mgr de Merode en generaal Lamoriciere hielp, om het werk der pauselijke zouaven tot stand te brengen. Toen in 1863 generaal Lamoriciere stierf, sprak Dechamps, toen pas tot bisschop van Namen gewijd, te Frascati de lijkrede uit, op aanvraag der zouaven van het pauselijk leger.

Op verschillende tijdstippen was Victor Dechamps rector van de kloosters der redemptoristen te Luik, Doornik en Brussel. Van 1851 tot 1854 vervulde hij het ambt van superior der belgische provincie, welke zich ook over Holland en Engeland uitstreckte. Hij bezocht de kloosters van zijne orde in de drie landen en stichtte er nieuwe huizen.

In 1851 had koning Leopold I hem de godsdienstige opvoeding toevertrouwd van den hertog van Brabant (thans koning Leopold II), den graaf van Vlaanderen en prinses Charlotta.

Men weet dat P. Dechamps bekend was als

een onzer welsprekendste predikanten. Hij was het die door koning Leopold I gekozen werd, om voor de groote staatskorpsen en al de belgische bisschoppen, de lijkrede uit te spreken van de godvruchtige koningin Louisa-Maria (21 oct. 1856.) Zijne conferencien, de vastenpreken, welke hij hield, verwekten overal eenen grooten toeloop. Zelfs de liberale drukkers bracht hulde aan zijn talent van redenaar.

Mgr Dechamps bekleedde niet lang den bisschoppelijken zetel van Namen.

Kardinaal Engelbert Sterckx, aartsbisschop van Mechelen, overleed den 4 december 1877. Het kapittel der Metropolitane kerk van den heilige Romolus richtte zich tot den bisschop van Namen om de lijkrede uit te spreken bij de begrafenis, plechtigheid welke den 10 december moest plaats hebben. Mgr Dechamps stemde toe.

De lijkrede was reeds geschreven, toen de redenaar door de nunciatus van Brussel verwittigd werd, dat Z. H. Pius IX hem den 8 december had aangewezen om den kardinaal-aartsbisschop op te volgen. Een gevoelens van kiescheid bellette hem dus zijne stem te doen hooren bij het lijk van zijnen voorganger, en 't was een kanunnik van Mechelen, die de lijkrede, door Dechamps geschreven, voorlas.

Den 28 januari 1868 deed de benoemde aartsbisschop zijne plechtige intrede te Mechelen. In 1875 werd hij door Z. H. Pius IX opgenomen in het college van kardinalen; den 26 maart ontving hij de roode baret en den 21 april werd hij plechtig te Mechelen ingehuldigd als prins der roomsche kerk.

Kardinaal Dechamps was lid der academie van den katholieken godsdienst, van de congregatie der bisschoppen en regulieren, van de congregatie van het Concilie, der Index en der Propaganda. In de burgerlijke orde was hij groot-officier der Leopoldorde en groot-kruis der orde van het H. Graf van Jerusalem. In de Metropolitane kerk is de aartsbisschoppelijke zetel met rouwstof bedekt.

De kardinaal zal te Rumillies, nabij Doornik, begraven worden. Dit is een wensch in zijn testament uitgedrukt. Rumillies is de plaats, waar de eerste redemptoristen zich in België gevestigd hebben.

Mgr Goossens, bisschop van Namen, is testament-uitvoerder.

Rozenkransfeest.

Wij hebben reeds gemeld dat de H. Vader eene encycieliek heeft uitgevaardigd, ter viering van den H. Rozenkrans. Wij laten hier thans eenige nadere inlichtingen over den inhoud van dit belangrijk stuk volgen:

De H. Vader bepaalt dat de oefeningen van den Rozenkrans dit jaar in de geheele wereld op bijzondere plechtige wijze zullen worden gehouden. Daarom zal men, te beginnen met den 1 October tot en met den 2 November toe, in alle parochien vijf tientjes van den Rozenkrans bidden en daarna de litanie van Loreto toevoegen. Z. H. wenscht dat de gelovigen in groot getal deze oefeningen zullen bijwonen, terzelfder tijd de H. Mis opgedragen wordt, het Allerheiligste ter aanbidding uitgesteld en de zegen van het H. Sacrament zal gegeven worden. Hij keurt het goed dat de broederschapen van den Rozenkrans volgens het gebruik openlijke processies door de steden houden, doch waar de moeilijkheid der tijden zulks niet toelaat, vervange men die plechtigheden door een drukkerkerkbezoek, eene vurige godsvrucht en eene ieverige beoefening van alle christelijke deugden.

De H. Vader stelt ten slotte, ter aanmoediging en belooning, de schatten der Kerk voor hen open en verleent aan ieder, die binnen den bepaalde tijd de openlijke oefening van den Rozenkrans met de litanie van Loreto bijgewoond en tot intentie van Z. H. zal gebeden hebben, een aflaat van zeven jaar en zeventien veertig dagen, waar aan ook zij deelachtig kunnen worden, die, door eenige wettige oorzaak belet aan de oefeningen deel te nemen, die in het bijzonder zullen hebben verricht. Een volle aflaat wordt verleent aan degenen, die de bedoelde oefeningen tweemaal zullen hebben verricht, en daarbij tot de H. Tafel zijn genaderd, terwijl ook hier, dezelfde dispensatie wordt gegeven aan degenen, die door wettige oorzaken verhinderd zijn de kerken te bezoeken.

De grooten aflaat van toekomende Zondag is gelijk aan dien van 't Portiuncula. Al degene die toekomenden zondag, eersten zondag van oktober eene kerk bezoeken, alwaar de Broederschap van den H. Rozenkrans is opgericht, verdienen eenen vollen aflaat bij ieder bezoek.

Men kan dien aflaat verdienen van af de eerste Vespers daags te voren tot den ondergang der zon van den feestdag.

Een tegenhanger van 't geuzencongres te Hasselt.

Wij deelen over de onderwijzers vergaderingen nog het volgende mede, genomen uit eene briefwisseling: Wij hadden het genoegen verleden maand het prachtig seminarie te St-Truiden te bezoeken. Het is steeds met een gevoel van innerlijke

aandoening dat wij die grijze muren wederzien in wier omvang wij de gelukkigste, de onbekommerde dagen van onze jeugd zagen voorbijgaan.

Die schoone wandelgangen die zoo dikwijls door onze onschuldige en luidruchtige lachreken weergalmden, het gezicht van dien grijzen priester die eens ons onderwees en nu ons kroost zoo liefdevol opleidt, in een woord, dit alles brengt ons eensklaps terug tot de zalige dagen onzer jeugd.

Doch maandag wachtte ons aldaar een ander schouwspel dat ons diep, ja zeer diep kwam treffen. Daar in die oude Truiden abdij waren 150 katholieke onderwijzers in retraite vergaderd.

Daar zag men met een onweerstaanbaar gevoel van eerbied, mannen en jongelieden niet met dien misprijzenden grimlach der officieelen op de lippen, maar ingetogen, vol godsvrucht zich voorbereidende door het gebed tot die vermoedende taak die zij met oktober herbeginnen.

— niet om de geneetekkassen te ledigen en hunne zakken te vullen, — maar om onze kinderen in den naam des heeren aan den invloed der Vrijmetselarij te onttrekken. Daar zagen wij en allen even ingetogen, den jeugdigen naast, den in het ambt verrijzen onderwijzer, die na de ongeluks wet zijne officiele broodwinning met moed liet varen en met diepe verontwaardiging weigerde zijne ziel en zijn geweten aan Piet de graflever, niettegenstaande eene soms glimlachende toekomst te verkoopen, en eene soms bekrompen toestand in den naam van den Allerhoogste boven het goed der Logie verkoops.

(Gazet van St-Truiden.)

Men schrijft uit Boorshem: Een alledroevigst ongeluk komt eene graachte familie dezer gemeente in rouw te dompelen.

De heer Schoofs gewezen brugwachter alhier, welke met veel zorg zijns dochters eigendom bestuurd, begaf zich gisteren Dinsdag naar den pachthof « Monikhof » op eenige schreden van de brug gelegen, en keerde niet huiswaarts.

Heden morgen heeft de veldwachter van Eysden uit het kanaal het lijk opgevischt van M. Schoofs.

Het gerecht hetgeen zich heden middag ter plaats begeeft zal ons leeren of hier aan eene misdaad of ongeluk te denken valt. (Leendrecht.)

Hooger onderwijs. — Onderzoeken voor den middenjury. — Inschrijvingen.

De gouverneur der provincie Limburg heeft de eer kennis te geven aan de personen die verlangen in de buitengewone sessie van 1885, eene der onderzoeken voorgeschreven door de wet van 16 mei 1876, nopens de bejegving der academische graden, voor den middenjury te ondergaan, dat zij zich te dien einde, kunnen doen inschrijven in bureelen der 1^e afdeling van het provinciaal bestuuren, van den 1° tot den 12° oktober inbegrepen.

Kleine recepten.

Wilt gij voor den winter de noten bewaren in den staat van verscheheid waarin zij zich op dit oogenblik bevinden? Ontdoe dan deze vruchten van hunne bloschen en plaats ze in wel gestopte en toegelakte fleschen, of overtrek het toegestopte deel met hars.

Men kan op dezelfde wijze met de hazelnoten handelen: alleenlijk laat men dezen hun groen omhulsel behouden.

Om de vergiftiging door de mosselen te voorkomen, laat men ze gedurende vijf of zes uren rusten in water, waarbij men eenige greepjes zout of wat azijn gevoegd heeft.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 210 koeien, 20 kalveren, 24 schapen, 180 vette varkens, 1167 magere varkens.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 18 oktober.

BINNENLAND

Men schrijft ons uit Gent:

Een zonderling man doet op dit oogenblik in onze stad veel van zich spreken. Het is een barak-speler, die volgens men verzekert, eene erakis heeft gedaan van tachtig duizend fr. Dit geld zegt hij dient hem maar tot last en het moet op drie maanden verteerd zijn. Een dezer dagen ontmoette men hem in open rijtuig gezeten gevolgd van eene amazone te paard. Den avond bracht hij meestal in café concertos door en hij werpt er de zangeressen telkens zij een liedje gezongen hebben goudstukken zeten. Hij doet geheele tafels vol champagneflessen zetten en al wie maar wil mede drinken, kan.

Hij zou echter eene voorzorg genomen hebben: aleer aan het vertieren te gaan, zou hij zich eene schoone barak hebben doen timmeren, die zes duizend fr. kost, om als alles verteerd zal zijn zijne oude broodwinning te kunnen herbeginnen.

En zeggen dat die man, indien hij het geld goed had geplaatst, met den intrest er van zijn leven lang als rentenier had kunnen door-

brengen! Maar de gekheid zal nooit uit de wereld zijn!

— De almanakken zijn verschenen, als de voorboden van het aanstaande jaar 1884. Dat jaar is een schrikkeljaar, slecht gekomen voor de bedienden die eene dag langer moeten werken, en welgekomen voor de vrouwen die niet gaarne oud worden en eene dag winnen. Het jaar begint met eene dinsdag; Paschen komt den 15 april; O. L. Heer Hemelvaart den 22 mei en Pinksteren den 1 juni.

— Zaterdag rond een uur namiddag kwam een dame langs den Gasthuisboulevard te Gent, toen een kerel op haar toetrad, en de gouden ketting welke de dame aan den hals had, afrukte en de vlucht nam. De pleger van deze stoutmoedige aanranding is onbekend.

— De bestuursraad der mijn van Selaigneux heeft, gezien het gevaar dat de personen aan de reddingswerken loopen, besloten van deze werken af te zien. Het is bijna zeker dat de werkheden in de mijn gebleven den dag der ramp zullen versterkt zijn. Nogtans hebben hunne werkgezellen nog hoop en zij willen ten allen prijze in den put dalen. Indien de bestuursraad er zich niet tegen verzet, zouden zij in den put eene stellige dood vinden. Eene brigade der gendarmerie is naar Selaigneux gezonden om de moedige werkheden te beletten hun ontwerp ten uitvoer te brengen.

— Jongen. — Mijn prentenboek is schooner dan dat van u.

— Meisje. — Ja, maar mijn papa heeft een schoonen uniform, en die heeft uw papa niet.

— Jongen. — En mijn papa kan zijn haar van het hoofd nemen; dat kan uw papa niet.

— Bij een kaartlegster. — Een jongeling, die zeer bijgeloovig was, ging op de markt bij eene kaartlegster.

— Kaartlegster. — Laat mij uwe hand zien, vroeg zij. Na goed de lijnen bezien te hebben, zegt zij: Gij zult vele ongelukken hebben, uwe zaken zullen u tegen gaan, gij zult arm worden, en dit blijven tot uw dertigste jaar.

— En alsdan?

— Dan zult gij er aan gewend zijn.

Politiek overzicht

Uit Madrid wordt getelegrafeerd, dat de koning van Spanje alhier eergisteren namiddag zijne intrede heeft gedaan. De ontvangst gaat alle beschrijving te boven en bewijst dat het nationaal gevoel, gekrenkt door het gebeurde te Parijs, zich op plechtige wijze heeft willen licht geven. De betooging maakte des te meer indruk, daar al de klassen der maatschappij er deel aan genomen hebben, te rekenen van de aanvoerders der politieke partijen tot de mannen en vrouwen der volksklasse, de officieren en soldaten.

Van aan de statie tot aan het paleis had de stoet groote moeite om te kunnen voortuit geraken; hij werd als door de volksmenigte gedragen en dit te midden van toejuichingen, waarvan men zich niet herinnerd er ooit zulke warme en geestdriftige gehoord te hebben. Wanneer de koning en de koningin op het balkon van het paleis verschenen, waren zij diep bewogen. De volksmenigte werd toegelaten om in de hovingen van het paleis vrij rond te wandelen; het heeft verscheidene uren hiervan gebruik gemaakt en gedurende dien tijd werden aan den vorst hulde bewijzen toegebracht, die treffend waren door hunne hartelijkheid. Gansch Madrid leverde een indrukwekkend uitzicht op. Al de huizen waren bevestigd en men maakte toebereidselen om geheel de stad des avonds schitterend te verlichten.

Te San Sebastian was de koning er bij zijne aankomst reeds geestdriftig onthaald geworden, ofschoon het stortregende.

Het spaansch kabinet heeft besloten aan den koning, na zijne terugkomst in de hoofdstad, voor te stellen het verlenen van kwijtschelding aan de 600 soldaten, die ten gevolge van den republiekschen opstand te Badajoz, op Portugeesch grondgebied de wijk namen.

De fransche Kamers zullen den 20 oktober aanstaande den zitting openen.

De duitsche dagbladen bevatten tot hertoe maar weinig oordeelvelingen over hetgen zaterdag te Parys gebeurde. Het is oudat Duitschland in die zaak een weinig betrokken is en het in dergelijk geval voorzichtig is niet aan de eerste opwekkingen te behooren. De Francforter Zeitung raadt de kalme aan en trekt uit het gebeurde eene les voor de regering. Deze, zegt het blad, zal daardoor zien, welke de elementen zijn, die al wat zij doen, bedekken met den mantel van den haat tegen Pruisen, en die niet vreezen, zooals de Temps zegt, de belangen en de waardigheid des lands in gevaar te brengen. De goede uitgang van die zaak zal zijn, dat men eindelijk zal verstaan dat men krachtadig met die elementen moet afbreken. Van eene anderen kant zal men jegens koning Alfonso XII en Spanje zich eerbiediger en toegeneger dienen te gedragen, dan men wellicht eerst gewild had. In 't kort, het liberaal blad beschouwd het gebeurde van zaterdag als een misverstand dat, hoe betreunenswaardig ook, niettemin zijne goede kanten heeft.